

отим яких запрошую не докоряю
коли вони від мене ухиляються
майстерний в мене хист розподіляти хліб
не даючи його нікому
вода якою наливаю чаші прісна
для тих губ що ризкуються до неї
я гучно й надто говорю
до рідкісних гостей
які одважуються слухати мене
всі мої страви мають
якийсь незвичний смак
невизначений — щось
між жовчю і цикутою
: свідомі всі вони
що це остання їх
вечеря.

Цикл « [Притулок дзеркала](#) ».